

КРЕПОСТЬТА БАЛЧИКЪ

(Легенда)

Ханъ Исперихъ оснсва силно царство край устието на Дунава до бръговете на Черно море. Гърците се изплашиха. Видяха, че българите съдят храбри, а опасно е да имашъ за съседъ храбъръ народъ. И решиха да нападнатъ царството имъ.

Една нощ гръцки кораби хвърлиха котва подъ скалите на черноморската крепость Балчикъ. Заобиколиха крепостта и по суза, и по море.

Българите не се уплашиха. Имаха храна въ изобилие, имаха стрели, копия и тежки камъни, които хвърляха отъ високата крепость къмъ неприятелския станъ.

Дълги месеци стоеше неприятелът подъ стените на Балчикъ. И двата противника здраво се биеха. Но гърците решиха най-сетне да не нападатъ крепостта. Тък разбраха, че българите съдят добри стрелци, а крепостта е здрава и непревземаема. Защо да даватъ само жертви!... Ще чакатъ! Българите сами ще се предадатъ, като свършатъ храната.

А българските военоначалници тревожно гледаха по цели часове отъ високите стени къмъ широкото поле. Помощъ не можеше да имъ дойде. Ханъ Исперихъ бъше далечъ и весть не можеха да му пратятъ. Полето бъде равно